

Daniel Kitabı - Altmış ربن

Daniyelin duası və səkkizinci padşahlığın sirri: Axır günlərə dair vəhy

Jeff Pippenger

2024-01-24

Vəhy kitabının on yeddinci və on səkkizinci fəsillərində bir mələk papalığın hökmünə dair görüntünü Yəhyaya gətirir. Onun son hökmünün təfərrüatlı təsvirində Müqəddəs Kitab peyğəmbərliyinin səltənləri təmsil olunur.

Müdrikliyə malik olan ağıl budur. Yeddi baş qadının üzərində oturduğu yeddi dağdır. Və yeddi padşah vardır: beşi yıxılmışdır, biri vardır, digəri isə hələ gəlməmişdir; o gəldikdə isə qısa bir müddət qalmalıdır. Və olmuş, indi isə olmayan vəhşi heyvan — məhz o, səkkizincidir, yeddidəndir və hələki gedir. Vəhy 17:9–11.

Yəhya ruhən 1798-ci ilə aparılmışdı; orada ona öyrədilir ki, papalıq qadınını daşıyan vəhşinin yeddi başı yeddi padşah idi. Müqəddəs Kitab peyğəmbərliyində padşah bir səltəndir, səltənət də eyni zamanda bir başdır. 1798-ci ildə beş səltənət süqut etmişdi və onlardan biri o zaman hökmlənir edirdi. Yeddinci səltənət isə hələ gələcəkdə idi və on padşahla təmsil olunurdu. Sonra Yəhyaya bildirildi ki, səkkizinci səltənət yeddidən olan papalıq vəhşisi idi. Papalıq beşinci səltənət idi və ölümcül yara almışdı; buna görə də, onun ölümcül yarası sağaldıqda, o, yeddidən olan səkkizinci baş olur.

Danielun ikinci fəslində ilk dörd padşahlıq Babil, Midiya-Fars, Yunanıstan və Romadır. Bu dörd hərfi padşahlıq eyni zamanda dörd ruhani padşahlığı da təmsil edir və birlikdə Vəhy on yeddidəki səkkiz padşahı, yaxud başı müəyyən edir; çünki İsa həmişə bir şeyin sonunu bir şeyin başlanğıcı ilə təsvir edir. Daniel kitabının ikinci fəslində Müqəddəs Kitab peyğəmbərliyində padşahlıqların ilk dəfə xatırlandığı yerdir, Vəhy on yeddi isə sonuncusudur; buna görə də onlar uyğun olmalıdır, çünki Allah heç vaxt dəyişmir.

1798-ci ildə süqut etmiş beşinci səltənət ruhani Babil, papalıq idi. 1798-ci ildə hakimiyyətdə olan altıncı səltənət Midiyalılar və Farsların iki buynuzlu səltənəti ilə təmsil olunmuş iki buynuzlu səltənət idi. 1798-ci ildə hələ gəlməmiş olan və on padşahdan ibarət olan yeddinci səltənət Makedoniyalı İsgəndərin bir dünya hökuməti olan Yunanıstanla təmsil olunmuş bir dünya hökumətidir. Yeddidən olan səkkizinci baş, ölümcül yara almış, lakin ölümcül yara sağaldıqda yenidən yaşayan beşinci səltənət idi.

Böyük fahişənin mühakiməsi bazar günü qanunu böhranının “saatı”nda baş verir; bu isə Amerika Birləşmiş Ştatlarında bazar günü qanununun qəbul olunması ilə başlayan və insan üçün möhlət dövrü bağlanana qədər tarix boyu davam edən bir zaman dövrüdür. Həmin “saat”da, hansı ki Daniyyel kitabında “bu padşahların günləri” kimi müəyyən edilir, Allah Öz Padşahlığını quracaqdır. Həmin “saat”da son yağış tökülməkdədir.

“Axır yağış pak olanların üzərinə gəlir — o zaman hamı onu əvvəllər olduğu kimi qəbul edəcəkdir.

“Dörd mələk buraxdıqda, Məsih Öz Padşahlığını quracaq. Son yağışı, əllərindən gələn hər şeyi edənlərdən başqa heç kəs almaz.” Spalding and Magan, 3.

Axırıncı yağışın tökülməsi mərhələlidir, çünki o, hökmə uyğun gəlir və hökm də mərhələlidir. Millerçilər başa düşürdülər ki, onlar Daniel kitabının ikinci fəslindəki heykəlin ayaqları dövründə yaşayırlar. Onlar inanırdılar ki, Roma son yer üzündəki padşahlıqdır və bu barədə haqlı idilər, lakin anlayışları məhdud idi.

“Bu padşahların günləri” həqiqətən də Roma padşahlığının tarixində baş verir, lakin bu, bütpərəst və ya papalıq Romanın tarixi deyil, müasir Romanın tarixidir. Millerçilər bütpərəst və papalıq Romanı bir padşahlıq kimi tətbiq etdilər və bunu etməklə onlar öz anlayışlarını dəstəkləmək üçün Yəhudanın son padşahı (Sidqiya) ilə bağlı Yezekel kitabından bir parçadan istifadə etdilər.

Və sən, ey İsrailin murdar, şər əməl sahibi hökmdarı, günün çatıb, təqsirin son həddə yetişdiyi zaman, Xudavənd Rəbb belə deyir: Tacı çıxar və başındakı çələngi götür; artıq heç nə əvvəlki kimi olmayacaq: aşağı olanı ucaldacaq, uca olanı isə alçaldacağam. Mən onu alt-üst edəcəyəm, alt-üst edəcəyəm, alt-üst edəcəyəm; və hüququ kimə məxsusdursa, o gələndə o artıq olmayacaq; və Mən onu ona verəcəyəm. Yezekel 21:25–27.

Sidqiyyadan etibarən idarə etmək “haqqı Özünə məxsus olan” Məsihə aparacaq üç səltənət “alt-üst ediləcəkdə”. Babil, Midiya-Fars və Yunanıstanın hamısı Roma səltənətinə qədər devriləcək, dördüncü səltənətin tarixi dövründə isə Məsih gəlib bir səltənət quracaqdı. O, məhz bunu etdi.

Milləti sürətlə məhvə aparanların arasında ən başda onların padşahı Sidqiya dururdu. Rəbbin peyğəmbərlər vasitəsilə verdiyi məsləhətləri tamamilə tərk edərək, Nebukadnessara borclu olduğu minnətdarlıq borcunu unudaraq, İsrailin Allahı Rəbbin adı ilə etdiyi təbəəlik andını pozaraq, Yəhudanın padşahı peyğəmbərlərə, öz xeyrixahına və öz Allahına qarşı üsyan etdi. O, öz hikmətinin puçluğu içində kömək üçün İsrailin firavanlığının qədim düşməninə üz tutdu, “öz elçilərini Misirə göndərərək ki, ona atlar və çoxlu xalq versinlər.”

“O, uğur qazanacaq mı?” — deyərək Rəbb belə alçaqcasına hər bir müqəddəs əmanətə xəyanət etmiş olan kəs barəsində soruşdu; ‘belə işlər görən xilas olacaq mı? yaxud əhdi pozub qurtulacaq mı? Mən var olduğum kimi, Xudavənd Rəbb belə bəyan edir: onu padşah etmiş olan padşahın yaşadığı yerdə, andına həqarətlə yanaşdığı və əhdini pozduğu həmin padşahın yanında, Babilin ortasında o öləcək. Firon da öz qüdrətli ordusu və böyük qoşunu ilə döyüşdə ona kömək etməyəcək: ... o, əhdi pozaraq anda həqarətlə yanaşdığına görə, bax, əlini verib bütün bunları etdiyindən, xilas olmayacaqdır.’ Yezekel 17:15–18.”

“Müqəddəs olmayan pis hökmdar” üçün son haqq-hesab günü gəlib çatmışdı. “Sarığı çıxar,” Rəbb hökm etdi, “və tacı götür.” Yəhudaya yenidən padşaha malik olmağa yalnız Məsihin Öz Padşahlığını quracağı vaxta qədər icazə verilməyəcəkdi. “Onu alt-üst edəcəyəm, alt-üst edəcəyəm, alt-üst edəcəyəm,” — Davud nəslinin taxtı barəsində ilahi fərman belə idi; “və haqq sahibi gələndə o daha olmayacaq; və Mən onu Ona verəcəyəm.” Yezekel 21:25–27.”
Peyğəmbərlər və Padşahlar, 450, 451.

Miller haqlı idi, lakin onun anlayışı məhdud idi; çünki Məsihin insanlar arasında gəzərkən qurduğu padşahlıq son yer üzündəki padşahlıq deyildi. Bütpərəst Romanın padşahlığından sonra hələ dörd

padşah olmalı idi. Bununla belə, Məsih çarmıxda “lütf” padşahlığını həqiqətən qurdu, lakin həmin padşahlıq Vəhy on yeddidəki on padşahın günlərində qurulmadı və nə də son yağış zamanı quruldu. Məsihin axır günlərdə qurduğu padşahlıq isə Onun “izzət” padşahlığıdır. Bacı Uayt bu padşahlıqların hər ikisi haqqında birbaşa danışır.

Millerçilər Məsihin dördüncü padşahlığının tarixi dövründə bir padşahlıq qurduğunu başa düşürdülər və bu baxımdan haqlı idilər, lakin onların anlayışı məhdud idi. Dördüncü padşahlığının tarixi dövründə Məsih “lütf” padşahlığını qurdu, səkkizinci padşahlığının tarixi dövründə isə O, Öz “izzət” padşahlığını qurdu. O, “lütf” padşahlığını qurduğu tarixi dövrdə Müqəddəs Ruh Pentikost günündə töküldü. Pentikost, O’nun Öz “izzət” padşahlığını qurduğu tarixi dövrdə son yağışın tökülməsinin bir təmsalidir.

Əlligünlük bayramının xəbəri Məsihin sözün həqiqi mənasında dirilməsi xəbəri idi. Axır yağışın xəbəri isə, ən azı qismən, vəhydəki peyğəmbərlik tapmacası ilə təmsil olunan rəmzi dirilmə xəbəridir; belə ki, bu tapmaca yeddidən olan səkkizinci varlığın, vəhşidə yerinə yetən varlığın, habelə yer vəhşisinin iki buynuzunun mənasını bildirir. Dördüncü və səkkizinci padşahlıqlar Məsihin Öz padşahlığını qurduğu yerlərdir.

Şagirdlər tərəfindən Rəbbin adı ilə verilmiş elan hər bir cəhətdən tamamilə doğru idi və onun işarə etdiyi hadisələr məhz o zaman baş verməkdə idi. “Vaxt tamam oldu, Allahın Padşahlığı yaxındır”, onların xəbəri belə idi. “Vaxt”ın — Daniel 9-da Məsihə, “Məsh Olunmuşa” qədər uzanmalı olan altmış doqquz həftənin — başa çatmasından sonra Məsih İordanda Yəhya tərəfindən vəftiz olunduqdan sonra Ruhun məsh edilməsini aldı. Onların yaxın olduğunu bildirdikləri “Allahın Padşahlığı” isə Məsihin ölümü ilə təsis edildi. Bu padşahlıq, onlara inandırıldığı kimi, yer üzündəki bir imperiya deyildi. O, həmçinin “padşahlıq, hakimiyyət və bütün səma altında olan padşahlığın əzəməti Haqq-Taalanın müqəddəsləri olan xalqa veriləcəyi” zaman qurulacaq gələcək, ölməz padşahlıq da deyildi; o əbədi padşahlıq ki, onda “bütün hakimiyyətlər Ona xidmət edəcək və Ona itaət edəcəkdir”. Daniel 7:27. Müqəddəs Yazıda işlədildiyi kimi, “Allahın Padşahlığı” ifadəsi həm lütf padşahlığını, həm də izzət padşahlığını bildirmək üçün istifadə olunur. Lütf padşahlığı İbranilərə Məktubda Pavel tərəfindən nəzər önünə gətirilir. “zəifliklərimizin hissində şərik olan” mərhəmətli vəsatətçi Məsihə işarə etdikdən sonra, həvari deyir: “Belə isə cəsarətlə lütf taxtına yaxınlaşaq ki, mərhəmət alaq və lütf tapaq.” İbranilərə 4:15, 16. Lütf taxtı lütf padşahlığını təmsil edir; çünki taxtın mövcudluğu padşahlığın mövcudluğunu nəzərdə tutur. Məsih Özünün bir çox məsələlərində “göylərin padşahlığı” ifadəsini insanların ürəkləri üzərində ilahi lütfün fəaliyyətini bildirmək üçün işlədir.

“Beləliklə, izzət taxtı izzət padşahlığını təmsil edir; və bu padşahlıq Xilaskarın bu sözlərində xatırladılır: “Bəşər Oğlu Öz izzəti içində və Onunla birlikdə bütün müqəddəs mələklər gəldiyi zaman, O, Öz izzətinin taxtı üzərində oturacaq; və bütün millətlər Onun önündə toplanacaq.” Matta 25:31, 32. Bu padşahlıq hələ gələcəkdədir. O, Məsihin ikinci gəlişinədək qurulmayacaq.”

“Lütf səltənəti insanın süqutundan dərhal sonra təsis olundu; bu zaman təqsirli nəslin xilas edilməsi üçün bir plan hazırlandı. O, o vaxt Allahın niyyətində və vədi ilə mövcud idi; və iman

vasitəsilə insanlar onun təbəələri ola bilirdilər. Bununla belə, o, Məsihin ölümünədək həqiqətdə qurulmadı. Xilaskar yer üzündəki missiyasına başlamış olduqdan sonra belə, insanların inadkarlığı və naşükürlüyündən yorularaq, Kalvari qurbanından geri dönə bilərdi. Getsemanidə müsibət camı Onun əlində titrəyirdi. O, elə o zaman alnından qanlı təri silə və təqsirli nəslə öz təqsirləri içində həlak olmağa tərk edə bilərdi. Əgər O bunu etsəydi, süqut etmiş insanlar üçün heç bir xilas ola bilməzdi. Lakin Xilaskar Öz həyatını təslim etdikdə və son nəfəsində, «Tamam oldu», — deyə fəryad etdikdə, o zaman xilas planının yerinə yetməsi təmin olundu. Edəndə günahkar cütə verilmiş xilas vədi təsdiq edildi. Bundan əvvəl Allahın vədi ilə mövcud olan lütf səltənəti həmin vaxt təsis olundu.”

“Beləcə, şagirdlərin ümidlərinin son məhvi kimi baxdıqları Məsihin ölümü — məhz həmin hadisə — bu ümidi əbədi olaraq qəti etdi. O, onlara amansız bir məyusluq gətirmiş olsa da, imanlarının doğru olduğunun sübutunun zirvəsi idi. Onları matəm və ümitsizliklə doldurmuş olan həmin hadisə, Adəmin hər bir övladı üçün ümid qapısını açan və bütün əsrlər boyu Allahın bütün sadıq bəndələrinin gələcək həyatı ilə əbədi səadətinin mərkəzləşdiyi hadisə idi.”

“Sonsuz mərhəmətin məqsədləri, hətta şagirdlərin məyusluğu vasitəsilə belə, öz yerinə yetməsinə çatmaqda idi. Onların ürəkləri, ‘insan heç vaxt bu cür danışmamışdır’ deyə danışan Onun təliminin ilahi lütfü və qüdrəti ilə fəth edilmiş olsa da, İsa üçün bəslədikləri məhəbbətin saf qızılına dünyəvi qürur və egoist iddiaların dəyərsiz qatışıq da qarışmışdı. Hətta Pasxa otağında, o təntənəli saatda ki, onların Müəllimi artıq Getsemaninin kölgəsinə daxil olmaqda idi, onların arasında ‘hənsinin daha böyük sayılmalı olduğu barədə mübahisə’ vardı.” Luka 22:24. “Onların baxışları taxt, tac və izzətlə dolmuşdu, halbuki dərhal önlərində bağın rüsvayçılığı və izzəti, məhkəmə salonu, Calvarinin çarmıxı uzanırdı. Onları öz dövrlərinin yalan təliminə bu qədər inadla sarılmağa və Xilaskarın Öz Padşahlığının həqiqi mahiyyətini göstərən, həmçinin Onun izzətinə və ölümünə işarə edən sözlərini diqqətsizcə ötürüb keçməyə vadar edən məhz onların ürək qüruru, dünyəvi şöhrətə susuzluğu idi. Və bu xətlər, onların düzəldilməsi üçün icazə verilmiş olan, kəskin, lakin zəruri sınaqla nəticələndi. Şagirdlər öz xəbərlərinin mənasını yanlış başa düşmüş və gözləntilərinin gerçəkləşdiyini görməmiş olsalar da, Allahın onlara verdiyi xəbərdarlığı təbliğ etmişdilər və Rəbb onların imanını mükafatlandıracaq, itaətlərini isə şərəfləndirəcəkdə. Dirilmiş Rəbbələrinin əzəmətli müjdəsini bütün millətlərə car çəkmək işi onlara tapşırılmalı idi. Onları bu işə hazırlamaq üçün, özlərinə bu qədər acı görünən təcrübəyə yol verilmişdi.” The Great Controversy, 347, 348.

Vəhy kitabında “hikməti olan ağıl” “bir insanın sayını” hesablayır və dərk edir ki, “o insan” həm də yeddindən olub səkkizinci padşahlıqdır. “Günah adamı” yer üzünün padşahları və tacirləri üzərində hökmranlıq edən səkkizinci padşahlığın başıdır; yeddi kilsə təqibin rüsvayçılığından qaçmaq üçün onlarla birləşir və o, çoxlu sular üzərində oturmuşdur.

Və o mənə dedi: Gördüyün, fahişənin oturduğu sular xalqlar, çoxluqlar, millətlər və dillərdir. Vəhy 17:15.

“Günah adamı” siyasi, maliyyə, dini və mülki dünya üzərində hökmranlıq edir; və vəhşi heyvan, onun surəti, onun nişanı və adının sayı üzərində qələbə qazanmış olanlardan başqa, bütün insanlar onun hakimiyyəti altındadır.

Və mən sanki odla qarışmış şüşədən bir dəniz gördüm; və vəhşi heyvan, onun surəti, onun nişanı və adının sayı üzərində qələbə çalanların Allahın cənglərinə malik olaraq şüşədən olan dənizin üzərində durduqlarını gördüm. Və onlar Allahın qulu Musanın nəğməsini və Quzunun nəğməsini oxuyaraq deyirlər: “Ey Qadir Allah olan Rəbb, Sənin işlərin böyük və heyranedicidir; ey müqəddəslərin Padşahı, Sənin yolların ədalətli və həqiqidir.” Vəhy 15:2, 3.

İsa Məsihin Vəhyi açıldıqda “biliyin artmasını” anlayan “müdrilər”, “idraki” olan və “vəhşinin sayını hesablayanlardır; çünki bu, bir insanın sayıdır; və onun sayı altı yüz altmış altıdır.” Həmin “idraki” İsanın bir peyğəmbərliyi açdığı zaman həmişə baş verən üçmərhləli sınaq prosesinin bir hissəsini təmsil edir. Buna görə də qeyd olunur ki, onlar “Onun adının sayı” üzərində “qələbə çalmışlar.”

Qələbə əldə etmək bir sınaqdan keçmək deməkdir və “müdriki” olub “anlayanlar” 666 rəqəmi ilə əlaqəli qələbəni əldə edirlər; ayə həmçinin səkkiz padşahlığın olduğunu və səkkizincinin yeddidən olduğunu da müəyyən edir. Bu “sirr” Danielin ikinci fəslində təmsil olunur, çünki Danielin duası “sirri” anlamaq üçün idi. Səkkiz padşahlığın olması, səkkizinci padşahlığın yeddidən olması və o padşahlığın sayının 666 olması barədə vəhy, Danielin duası vasitəsilə əldə etdiyi kimi təqdim olunan sirrdir; Daniel isə Allahın son günlərinin “müdrilərini” təmsil edir.

Daniel, axır günlərin “müdrilərini” təmsil edir; onlara Daniel iki fəslinin açılmış sirri verilmişdir və həmin sirr budur ki, Müqəddəs Kitab peyğəmbərliyində padşahlıqlara dair sonuncu və ilk istinadın vəhyi ondan ibarətdir ki, surətdə səkkiz padşahlıq vardır. Bu vəhy, Danielin ikinci fəslinə dair Millerçi anlayışı təsdiq edir, lakin bir dəfə dərk edildikdən sonra on dəfə daha parlaq saçır. Onun parlaqlığının on dəfə daha parlaq olması, “müdrilərin” qələbə qazandıqları bir sınağı təmsil edir; çünki yeddidən olan səkkizinci padşahlıq, həm də əjdaha, vəhşi heyvan və yalançı peyğəmbərin üçqat ittifaqı olan altıncı padşahlıqdır. Beləliklə, əjdaha, vəhşi heyvan və yalançı peyğəmbər hamısı altıncı padşahlıqdır və birlikdə 666-nı təmsil edirlər.

Nebukadnetsar Danielin ikinci fəslindəki vəhy ilə sınaqdan keçirildi və o, bu sınaqdan keçmədi. Danielin ikinci fəslində Daniel surətin sirri ilə bağlı sınaqdan keçən “müdriləri” təmsil edir. Üçüncü fəsildə isə Nebukadnetsar elə həmin sınaqdan keçməyən pisləri təmsil edir. Birinci padşahlığın birinci hökmdarı olan Nebukadnetsar son padşahlığın son hökmdarını təmsil edir. Buna görə də o, yeddi kilsənin diqqət mərkəzinə aldığı peyğəmbərlikdəki adamı — “günah adamı”nı təmsil edir. İnsan altıncı gündə yaradıldı və buna görə altı sayı bəşəriyyətin sayıdır. Nebukadnetsarın sayı altıdır. Nebukadnetsar 666 sayının sınağından keçmədi və axır günlərin pislərini təmsil etdi. Günah adamının rəmzi olaraq onun sayı altıdır.

Padşah Navuxodonosor hündürlüyü altmış qulac, eni altı qulac olan qızıl bir heykəl düzəltdi; onu Babil vilayətində, Dura düzündə ucaltdı. Daniel 3:1.

Qızıl heykəl altmış qulac hündürlüyündə və altı qulac enində idi və onu sayı altı olan Navuxodonosor düzəltdi. Heykəl ikinci fəslin surətinin işığına qarşı üsyan içində ucaldılmışdı və Navuxodonosorun sayının altı olduğunu anladığınız zaman, heykəlin üçqat təsviri altı, altı, altıya bərabər olur.

Biz bu araşdırmanı növbəti məqalədə davam etdirəcəyik.

“Əbədi qalacaq bir imperiya və bir sülalə qurmaq fikri, qarşısında yer üzünün xalqlarının dayana bilmədiyi qüdrətli hökmdara son dərəcə güclü təsir göstərdi. Hüdudsuz şöhrətpərəstlikdən və eqoist təkəbbürdən doğan bir coşqu ilə o, bunu necə həyata keçirmək barədə müdrik adamları ilə müşavirəyə girişdi. Böyük heykəl yuxusu ilə bağlı diqqətəlayiq ilahi tədbirləri unudaraq; həmçinin İsrailin Allahının Öz qulu Daniel vasitəsilə heykəlin mənasını açıq-aşkar bildirdiyini və bu təfsirlə əlaqədar olaraq ölkənin böyük adamlarının rüsvayçı ölümündən xilas edildiyini də unudaraq; öz qüdrətlərini və üstünlüklərini bərqərar etmək arzusundan başqa hər şeyi unudan padşah və onun dövlət müşavirləri qərara aldılar ki, mümkün olan hər bir vasitə ilə Babili ən üstün mövqeyə ucaltmağa və ümumbəşəri sədaqətə layiq göstərməyə çalışsınlar.

“Allahın yer üzünün xalqları barəsindəki niyyətini padşaha və xalqa aşkar etdiyi simvolik təsvir, artıq insan qüdrətinin ucaldılmasına xidmət etdirmək üçün istifadə olunacaqdı. Danielin təfsiri rədd ediləcək və unudulacaqdı; həqiqət yanlış izah ediləcək və yanlış tətbiq olunacaqdı. Göy tərəfindən insanların zəkasına gələcəyin mühüm hadisələrini açmaq üçün nəzərdə tutulmuş simvol, Allahın dünyanın qəbul etməsini istədiyi biliyin yayılmasına mane olmaq üçün istifadə olunacaqdı. Beləcə, Şeytan şöhrətpərəst insanların hiylələri vasitəsilə bəşər övladı üçün ilahi niyyəti pozmağa çalışırdı. Bəşəriyyətin düşməni bilirdi ki, xətdən qarışdırılmamış həqiqət xilas etməyə qadir qüdrətli bir gücdür; lakin o, özünü ucaltmaq və insanların niyyətlərini irəli aparmaq üçün istifadə edildikdə, şər üçün bir gücə çevrilir.

“Öz zəngin xəzinəsindən Navuxodonosor, ümumi cəhətlərinə görə vəhydə görülmüş surətə bənzər, yalnız tərkib olunduğu material baxımından bir cəhətdə fərqlənən böyük bir qızıl heykəlin düzəldilməsini əmr etdi. Öz büt-pərəst məbudlarının möhtəşəm təsvirlərinə alışmış olan xaldeylər əvvəllər heç vaxt hündürlüyü altmış qulac, eni isə altı qulac olan bu parlaq heykəl qədər təsirli və əzəmətli bir əsər yaratmamışdılar. Və büt-pərəstliyin hər yerdə hökm sürdüyü bir ölkədə, Babilin şöhrətini, əzəmətini və qüdrətini təmsil edən, Dura düzündəki o gözəl və qiymətsiz surətin ibadət obyektini kimi təqdis edilməsinin təəccüblü olmaması da aydındır. Buna müvafiq olaraq tədbir görüldü və belə bir fərman verildi ki, təqdis günü hamı surət qarşısında səcdə etməklə Babil hakimiyyətinə olan ən yüksək sədaqətini göstərsin.” Peyğəmbərlər və Padşahlar, 504, 505.